

SCOTIÆ II. TABVLA.

patitur. Secat regionem fluvius unus, qui memoratu sit dignus, *Carron*. iuxta quem aliquot verusta sunt Monu-
 menta. Ad lævam Carrontis duo terreni sunt tumuli Hominum opera (ut res indicat) ædificati: vulgo *Dun*
pacis appellantur. A dextro Carrontis latere ager fere cætera planus in collem paullum prominet, medio fere
 spatio inter Dunos pacis, & ediculam: in eo ad ipsum anguli flexum modicæ urbis vestigium adhuc apparet.
 Sed murorum fundamenta, & vicorum descriptio partim cultu rustico, partim eruendis ad propinquas diti-
 orum villas construendas lapidibus quadratus confusa est. Hunc locum diserte Beda Anglus *Gudi* vocat; at-
 que in ipso valli Severi angulo collocat. Multi præclari scriptores Romani ejus valli meminertunt: multa vesti-
 gia exstant, multi lapides inscripti eruuntur, quibus aut testimoniū salutis per Tribunos & Centuriones acce- *Levinia*
 pta, aut sepulchrorum inscriptiones continentur. Ultra Sterlinensem agrum est *Levinia*, a Renfroano præfectu- *Situs*.
 ra *Glotta*, Glasguensi *Kelvino* amne divisa, ab agro Sterlinensi Montibus, a Taichia *Fortha* dirimitur: tandem *Lacus*
 in montem *Grampium* desinit, ad cujus radices per vallem cavam *Lomundus* lacus se explicat 24 millia pass. lôn-
 gus, 8 latus, supra 24 insulas complectitur. Præter multitudinē aliorū Piscium habet & sui generis esu nō insua-
 nes, *Pollacas* vocant. Tria autem de hoc Lacu memoratu digna referuntur. Pisces pinnis carent, gratissimi alias
 saporis. Aquæ nullo interdum flante vento ita concitantur, ut vel audacissimos Nautas deterreant, quominus
 solvant. Denique Insula quædam gregibus armentisque pascendis apta, natat, ferturque quo ventis impellitur.
 Sed redeo ad Lacum. Tandem erumpens Meridiem versus Levinum amnem, qui regioni nomen dedit, effundit;
 qui prope Britannodunum arcem, & eodem nomine opidum in Glottam ingreditur. Levinia partem extremā
 Grampii Montis ultimi colles attollunt, sinu maris exiguo, quem *Gerlochum* a brevitate appellant, intercisi. Ul-
 tra hunc est Sinus multo amplior, quem *Longum* vocant, a *Longo* qui in eum cadit fluvio. Is limes est inter Le-
 viniam & Covaliam. Ipsa Covalia, Argathelia seu potius Ergathelia, & Cnapdalia multis sinubus angustis ex æ-
 fluario Glottæ infusis, in multas partes dirimuntur. Vnus inter cætera insignis lacus *Finis* vocant a *Fino* flu-
 vio, quem recipit. Is ultra sexaginta millia passuum in longitudinem porrigitur. Est & in Cnapdalia lacus
Avus, in quo est exigua Insula & arx munita. Ex eo fluvius Avus effunditur: qui unus in illis regionibus in
 mare Deucaledonium exit. Ultra Cnapdaliā ad Occidentem hibernum excurrit *Cantiera*, hoc est regionis *Cantiera*
 caput, Hiberniæ occurrens, a quo modico freto dirimitur, ipsa longior quam latior, adeo arctis faucibus Cnap- *Situs*.
 daliæ conjungitur, ut vix mille passus expleat, idque spacium nihil aliud quam arena sit: adeo humilis ut per eā *Lorna*.
 naviculis traductis Nautæ plerumque navigandi compendium quærant. Hanc attingit *Lorna* Argatheliæ adja-
 cens & usque ad *Abriam* pertinens: regio plana nec infœcunda. Qua *Grampius* mons humilior est, & magis
 pervius *Braid Albin* regio vocatur, hoc est, quasi altissimam Scotiæ partem dicas, ac ubi maxima pars illa attolli-
 tur *Drum Albin*, hoc est, Scotiæ dorsum vocatur: nec omnino sine causa. Ex eo enim dorso flumina in utrum- *Flumina*
 que mare decurrunt, alia in Septentrionem, alia in Meridiem. Ex Ierno enim lacu Iernam fluvium in Orientē
 Hibernum fundit; qui in *Taum* illabatur ad tria millia passuum infra Perthum. Ab hoc flumine cognomē ac-
 cepit ad utramque ripam affusa vetere Scotorum lingua *Stratherna* dicta. *Strat* enim regionem ad fluminum
 cursum jacentem appellare solent.